

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er nødt til simpelt hen at sige, at jeg ikke forstår spørgsmålet. Altså, hvor stor skal arbejdsløsheden være for at ... Nej, jeg forstår ikke spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nej, men det beklager jeg, det beklager jeg.

Det, jeg forsøger at sige, er, at vi i dag har en halv million mennesker, som står uden for arbejdsmarkedet, som både kan og vil arbejde. Vi skal have nogle flere, forstår jeg på den radikale ordfører, for hvis der bliver et større udbud af arbejdskraft, kommer der flere arbejdspladser. Og så spørger jeg bare: Hvor mange skal der stå og være villige til at tage et arbejde, som ikke har et, før beskæftigelsen begynder at stige?

Det er jo sådan noget, økonomer beskæftiger sig med meget teoretisk, men der forstår jeg det ikke, for der er alt for mange ligninger i det. Så hvis jeg nu kunne få sådan et praktisk svar på det af den radikale ordfører, kunne det hjælpe på min forståelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det kan jeg ikke give dig her fra talerstolen. Jeg er ikke stand til at sige til dig præcis, hvor mange der skal være i arbejdsløsheds køen. Desuden er jeg slet ikke enig i den præmis, som du stiller op på den måde, for som jeg har forstået det, er det et faktum, at jo flere mennesker der er i arbejde, jo flere mennesker kommer der i arbejde.

Jeg kan ikke se andet, end at diskussionen må gå f.eks. på det her med, at hver gang du ansætter en ingeniør, trækker du ti ufaglærte ind i en virksomhed.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at tiltaleformen her i salen ikke er »du«, men navnet eller udtrykket ordføreren.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er en lillebitte smule mælløs – nu har vi fået ny radikal ordfører og velkommen på pladsen – for jeg kan jo ikke helt forstå det, når Det Radikale Venstre var med i regeringen i 1998 og tilsluttede sig forliget og man gik ind i det med brask og bram for at få en reform og for at få nogle af de incitament, som også efterfølgende

har vist sig deri. Jeg forstår det sådan – jeg tror, jeg har læst det i avisen – at den radikale folke­tingsgruppe gik ind for at reformere efterløns­ordningen, men at den radikale hovedbestyrelse havde et andet udgangspunkt. Og det er jo fair nok, og man kan jo altid komme ud for, at der er divergerende opfattelser.

Selv om man nu har det problem dér, og det er for at høre, hvordan stillingen er hos den radikale ordfører til det forhold: Der er mange partier, der har udtrykt bekymring for, at incitamentet for de lavestlønnede til at arbejde i efterløns­perioden ikke er særlig stort, selv om man har alle mulige andre forbehold, men hvis det kan dokumenteres, at arbejdskraftudbuddet kan øges, er man så med på den idé?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Til det sidste spørgsmål vil jeg sige, at jeg er stadig mere skeptisk over for, hvorvidt et bundfradrag på 30.000 kr. rent faktisk vil øge arbejdskraftudbuddet. Jeg føler mig i stadig stærkere grad overbevist om, at det i stedet for vil tiltrække eller sørge for, at en række af de mennesker, som i dag ikke er på efterløn, får mulighed for at gå på efterløn. Der vil simpelt hen være for lille forskel mellem at have et arbejde og så det attraktive ved at gå på efterløn. Så jeg er dybt skeptisk.

Ikke desto mindre er jeg villig til, og det er jo derfor, vi også tilslutter os det forslag, som er fremsat i dag, at undersøge de incitament, der kan øge arbejdsudbuddet, herunder også, som hr. Bjarne Laustsen nævner det, den her 30.000-kr.s-bundgrænse. Men som sagt, mit udgangspunkt er meget dybt skeptisk.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Til sidst vil jeg gerne høre om det, der er et af hovedproblemerne i forhold til arbejdsmarkedspolitik, og at vi har den her tidligere tilbagetrækning i Danmark i form af en efterlønsordning. Jeg vil høre, om Det Radikale Venstre anerkender, at de personer, man kalder det grå guld, i mange tilfælde oplever, at arbejdsmarkedet ikke er til rådighed, og hvor de siger, at de har søgt flere hundrede job, men at der ikke er brug for dem. Er det ikke o.k., at der i en sådan situation